HÎFÂ HATUN (radıyallahü anha)

Kadın sahâbîlerden. Medine-i Münevvere'de güzelliği ve ahlâkı ile meşhûrdu. Tevekkül sahibi kazaya rızâ gösteren ve Hazreti Resûlullah'a çok bağlı olup, her sözünü dinlerdi. Âhireti çok düşünüp, hiç aklından çıkarmazdı. Hep ahirete hazırlanıp, ona yarar ameller işlemeye çalışırdı. Hifâ Hatun, bir gün Peygamber efendimizin huzûruna gelerek, "Ey Allah'ın Resûlü! Bana beni Cennet'e götürecek bir iş (amel) öğret" dedi. Bu arzu ve isteği üzerine Resûlullah (aleyhisselâm) "Önce bir erkekle evlenmen lâzımdır. Bununla dînin yarısını emniyete alırsın." buyurdu. Bu emir üzerine; "Ey Allah'ın Resûlü! Küfvüm, (dengim) kim olabilir? Bana Habeşistan hükümdârı Melik Necâşî evlenme teklifinde bulundu. Fakat, ben onun bu teklifini kabûl etmeyip, geri çevirdim. Hatta yüz deve ile birçok zînetler veren de oldu. Onu da kabûl etmedim. Bu gün ise ahirette kurtuluşun evlenmekte olduğunu buyuruyorsunuz. Yâ Resûlallah! Siz kimi beğenip, uygun görürseniz, ben ona râzıyım" dedi. Resûlullah (aleyhisselâm), Hîfâ Hatun'a Eshâbından kimin ismini verirse, diğerlerinin ümidsiz olacağını anlayıp, "Mescide en evvel kim gelirse, onunla evlen." buyurdu. Sahâbîlerin hepsi bu duruma râzı oldu. Allahü teâlâ, onlara (Eshâba) öyle bir uyku verdi ki, hiçbir sahabî erken uyanamadı. Resûlullah (aleyhisselâm) önce kimin geleceğini merakla bekliyordu. Birdenbire Süheyb (radıyallahü anh) göründü. Süheyb, kimsesi olmayan, fakîr, rengi siyaha yakın, görünüşü güzel olmayan, uzun boylu, zaif ve çelimsiz, ince yapılı bir sahabîydi. Hifâ Hâtun ise, son derece güzel ve zengindi. Resûlullah (s.a.v) namazdan sonra Hifâ Hatun'u (radıyallahü anha), çağırarak durumu bildirdi. Hifa (radıyallahü anha) Allahü teâlâ'nın kazasına râzı olduğunu, Hazreti Resûlullah'a arz etti. Resûlullah (s.a.v) bu durum üzerine hutbe okudu. Nikah akdi yapıldı ve; "Ey Süheyb! Kalk bu hanımın için bir şey al. Hanımının elinden tut, evine götür." buyurdu. Süheyb (radıyallahü anh); "Ya Resûlallah! Dünyalık olarak yanımda ne bir dirhem gümüşüm, ne de içinde yatacak ve barınacak bir evim var. Benim evim mesciddir." Dedi. Bunları işiten Hifâ Hâtun (radıyallahü anha), Süheyb'e (radıyallahü anh) onbin dirhem gümüşlük bir kese göndererek, filanca yerdeki hazır konağı da O'na hediye ettiğini bildirdi. Süheyb'in kendisini götürmesini istedi.

Resûlullah (s.a.v) onlara çok duâ etti. Eshâb-ı Kirâm da, Hifâ Hatun'un bu hareketini çok övüp, Allahü teâlâ'ya hamd ettiler. Süheyb ve Hifâ Hâtun kalkıp, konağa gittiler. Yemekten sonra, yatma vaktinde, Hifâ hatun (radıyallahü anha) "Ey Süheyb! İyi bil ki, ben sana ni'metim, sen bana mihnetsin (sıkıntı veren). Sen bu ni'mete şükür, ben bu mihnete sabır için, gel, bu geceyi ibadet ve tâatle geçirelim. Sen şükür ediciler, ben de sabr ediciler sevâbına kavuşalım. Çünkü Resûlullah (s.a.v) "Cennet'te yüksek çardak vardır. Burada yalnız şükr edenler ve sabr edenler bulunur" buyurdu, dedi.

Zifaf gecesi ikisi de Allahü teâlâ'ya karşı ibâdet ve tâatta bulundular. Süheyb (radıyallahü anh), Mescide geldi. Cebrâil (a.s) geceki durumdan Hazreti Resûlullah'ı haberdar etti. Cennet ve Cemâl-i ilahi ile müjde verdi. Resûlullah (s.a.v); "Ey Süheyb, gece ki halinizi, sen mi anlatırsın, ben mi söyleyeyim?" buyurunca Süheyb (radıyallahü anh) yâ Resûlullah siz söyleyiniz dedi. Peygamber efendimiz (s.a.v) "Siz Cennetliksiniz ve Allahü teâlâyı göreceksiniz." müjdesini verdi. Süheyb (radıyallahü anh) sevincinden ve Allahü teâlâyı görmek ve O'na kavuşmak aşkından secdeye kapanarak şöyle duâ etti; "Ya Rabbi! Eğer beni mağfiret ettiysen, günahlara bulaşmadan rûhumu al." Dedi. Allahü teâlâ, O'nun bu duâsını kabûl ederek, secdede rûhunu aldı. Eshâb-ı Kirâm bu duruma ağladı. Resûlullah (aleyhisselâm), "Daha şaşılacak şey Hifâ'nın da bu anda rûhunu Hakka teslim etmiş olmasıdır."buyurdu. Her ikisinin de namazını kılarak yanyana defn ettiler. Başları ucuna iki tahta diktiler. Tahtanın birine; "Bu Allahü teâlâ'nın ni'metine şükr edenin kabridir." Diğerini de; "Bu Allahü teâlâ'nın mihnetine sabr edenin kabridir." diye yazdılar. Eshâb-ı kirâm'ın Allahü teâlâ'ya karşı aşkları ve Resûlullah'a (s.a.v) karşı bağlılıkları bu kadar kuvvetliydi.

Hifâ Hatun'un tevekkülü, kazaya rızâsı ve sabrı asırlardır anlatılıp, herkes tarafından sevilip, imrenilmesine rağmen nesebi ve başka hayat hikâyesi bilinmemektedir. O gönüllerde taht kuran bir sultandı.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Rıyâd-un-nâsıhîn sh. 225